

Péntek 13. eredete: a fekete macska, a Templomos lovagok és Babilónia misztériumai

Péntek 13. sokak számára szerencsétlen nap. Mi utánajártunk a péntek 13. eredetének, és megdöbbentő, amit találtunk! Elöljáróban annyit közlünk, hogy nincs ok félni a fekete macskáktól - kivéve, ha egér vagy.

710 évvel ezelőtt, október 13-án, pénteken kezdődött Európa elárulása. Azt hiszed, péntek 13 valami babona? Nem az. Egy szörnyű tragédia emléknapja, amikor sötét erők léptek színre, hogy elárulják Európát.

Tartalomjegyzék

A Péntek 13. eredete.....	4
Péntek 13-át számos kultúrában, különösen a nyugati világban szerencsétlen napnak tartják	4
A dátum pozitív vonatkozásai	4
Kik voltak a templomosok és hogyan kapcsolódnak a péntek 13-hoz?..	5
1307. október 13-a a Templomosok Lovagrend felszámolásának kezdete	5
Dicső kezdet, fényes pályafutás	6
Per a templomosok ellen – nyereségvágy, hatalomféltés és Európa elárulása	7
Ki volt a 23. nagymester, Jacques de Molay?.....	8
De Molay nagymesteri évei.....	9
1302-ben elesett a keresztesek utolsó partközeli állása, Raud, ezután Molay belátta csupán egy jól felszerelt ütőképes hadsereggel, egy keresztes hadjáratlal érhet el sikereket.	11
A Templomosok elleni vádak háttere: adósság.....	12
A Templomosok elleni per	13
A Templomosok átka – valóban hatott?	15
A rendet övező legendák és rejtélyek	17
Miért kezelik a babonás hagyományok a fekete macskákat szerencsétlennek?.....	18
A fekete macskákkal kapcsolatos negatív asszociációk.....	18

A fekete macskák üldözése és babonája	18
A fekete macskák pozitív aspektusai	19
Mi a kapcsolat a babiloni misztériumok és a péntek 13 között?	20
A 13-as szám és a holdnaptár	20
A pénteki nap és Istár istennő.....	20
Tényleg balszerencsét okoz a fekete macska?.....	21
Mezopotámiai ómenek és értelmezéseik	22
Az irányok szerepe az ómenekben	22
Az ómenek alkalmazása a társadalomban	23
Az ősi varázslatok fennmaradása és hatásuk	23
A varázslatok megőrzése és továbbadása	23
Hatásuk a modern babonákra	23

A Péntek 13. eredete

Ejtsünk pár szót először péntek 13. eredetéről. A helyzet az, hogy nincs biztos forrásunk arra, mikor és miért kezdték szerencsétlennek tekinteni. Jézus halála, mint ok, először csak a 19. században bukkant fel, azaz még csak nem is középkori!

Az angol nyelvű források közül először Henry Sutherland Edwards említi meg, aki a Gioachino Rossini 1869-ben kiadott életrajzában említi meg, hogy Rossini a pénteket balszerencsés napnak tartotta, és ezért gyűlölte a tizenhármasszámot is. Különösen szembeszökő, hogy éppen egy 13-ra eső, pénteki napon halt meg.

Péntek 13-át számos kultúrában, különösen a nyugati világban szerencsétlen napnak tartják

Különböző elméletek léteznek arról, hogy hogyan keletkezett ez a babona, de az egyik legelterjedtebb szerint bibliai gyökerei vannak.

[Ezen](#) elmélet szerint péntek volt az a nap, amikor Jézust keresztre feszítették, és 13 volt azoknak a száma, akik részt vettek az utolsó vacsorán, köztük Júdásé, aki [elárulta](#) Jézust. A babona másik [lehetséges](#) forrása, hogy 1307. október 13-án, pénteken, pénteken IV. Fülöp francia király elrendelte a templomos lovagok százainak letartóztatását és megkínzását, egy nagyhatalmú vallási és katonai rendet, [amelyet](#) eretnekséggel és más bűncselekményekkel vádoltak.

A dátum pozitív vonatkozásai

Azonban nem minden kultúra és hagyomány tekint péntek 13-ára negatív dátumként. Sőt, egyesek úgy vélik, hogy pozitív spirituális jelentése van, és szerencsét és áldást hozhat. Az ókori Egyiptomban például a 13-at szent számnak [tekintették](#), amely az élet és a halál szakaszait [jelképezte](#). Egyes

pogány és [wicca](#) hagyományokban a péntek Vénuszhoz, a szerelem és a szépség [istennőjéhez](#) kapcsolódik, a 13 pedig a női erő és kreativitás [szimbóluma](#). Egyesek ezt a dátumot arra is használják, hogy hálát, öngondoskodást és megnyilvánulást [gyakoroljanak](#).

Kik voltak a templomosok és hogyan kapcsolódnak a péntek 13-hoz?

A templomos lovagok keresztény harcosok középkori rendje volt, akik a keresztes háborúkban harcoltak, és a Szentföldre utazó zarándokokat védték. Banki és kereskedelmi tevékenységüknek köszönhetően nagyon gazdagok és befolyásosak is lettek. Sok ellenségük volt, köztük a Közel-Kelet muszlim uralkodói, a rivális Johannita és Teuton lovagrendek, valamint néhány európai uralkodó, aki [tartozott](#) nekik.

1307. október 13-a a Templomosok Lovagrend felszámolásának kezdete

A templomos lovagrend egy 1118-ban, keresztes lovagokból szerveződött társulásból, a Szentföldön alakult ki. Hugues de Payns vezetésével kilenc keresztes lovag elhatározta, hogy életét a Szentföld zarándokai védelmének szenteli. Krisztus szegény lovagjainak: Pauperes Commilitorum Christi nevezték magukat, ezzel is utalva [kezdeti](#) szegénységükre és elhivatottságukra.

Pauperes Commilitorum Christi

Dicső kezdet, fényes pályafutás

A lovagokat II. Balduin jeruzsálemi király vette pártfogásába, aki Jeruzsálemben, az egykori Salamon-templom egy szárnyát adományozta nekik. Lakhelyük után nevezték őket a Templom lovagjainak, vagy egyszerűbben templomos [lovagoknak](#): Fratres Militiae Templi.

A templomos rend a XIII. század második felében érte el fejlődése csúcspontját. Európa szinte minden országában jelen voltak, így Magyarországon is, gazdagságuk a királyokéval vetekedett. Vagyonuk nemcsak jelentős adományokból, hanem banki-pénzügyi tranzakcióikból is származott. Kiváltságaik révén kikerültek mind a világi, mind az egyházi hatóságok felügyelete alól, egyedül a mindenkori pápa parancsolhatott nekik.

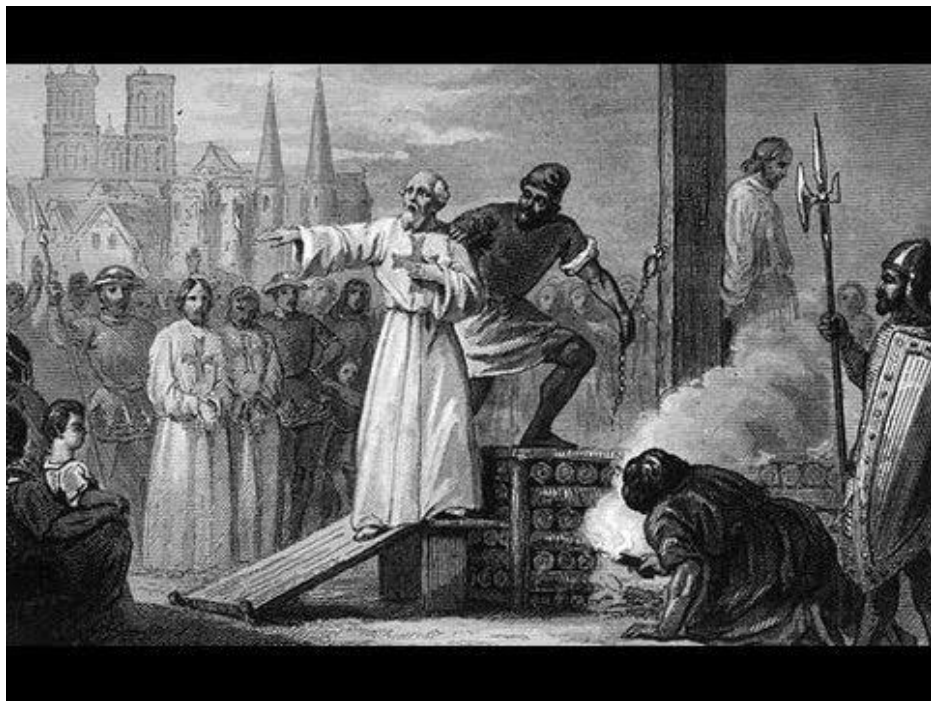
Akárhol voltak is házaik, birtokaik szerte Európában és a Közel-Keleten, mindenhol mintegy „állam az államban” működtek. 1307. október 13-án pénteken (sokan tévesen úgy gondolják, hogy az európai kultúrkörben péntek 13-a az [Utolsó Vacsora](#) miatt szerencsétlen, holott ez volt a valódi indoka!) IV. “Szép Fülöp” francia uralkodó egy jól [megszervezett](#) akcióval, saját királyságában egyetlen éjszaka leforgása alatt lefoglalta a rend vagyonát,

|. oldal 6

bezáratta a tagjait, majd eljárást indított ellenük a keresztény vallás meggyalázása, szimónia stb. miatt.

Per a templomosok ellen – nyereségvágy, hatalomféltés és Európa elárulása

Fülöp segítője, a per fővádlója egy kathar volt, akiket a templomosok vertek le Dél-Franciaországban. Fülöpnek sikerült [elérnie](#), hogy a pápa a Vienne-i zsinaton (1311-1312) feloszlassa a templomosok rendjét. A rend utolsó középkori nagymesterét, Jacques de Molay-t Párizsba csalta, börtönbe záratta, majd 1314-ben elevenen elégettette.

A Templomosok elárulása

A templomosokat megkínózták, majd hamis tanúvallomások kicsikarásával egymás ellen is vallatták őket. Aki nem írta alá a vallomásokat (és legtöbbjük

|. oldal 7

így tett), azt máglyára küldték. A templomos birtokok java része a francia király (illetve az adott terület uralkodója) és a többi lovagrend, főként a Johanniták kezébe került, párizsi központjukat lerombolták.”

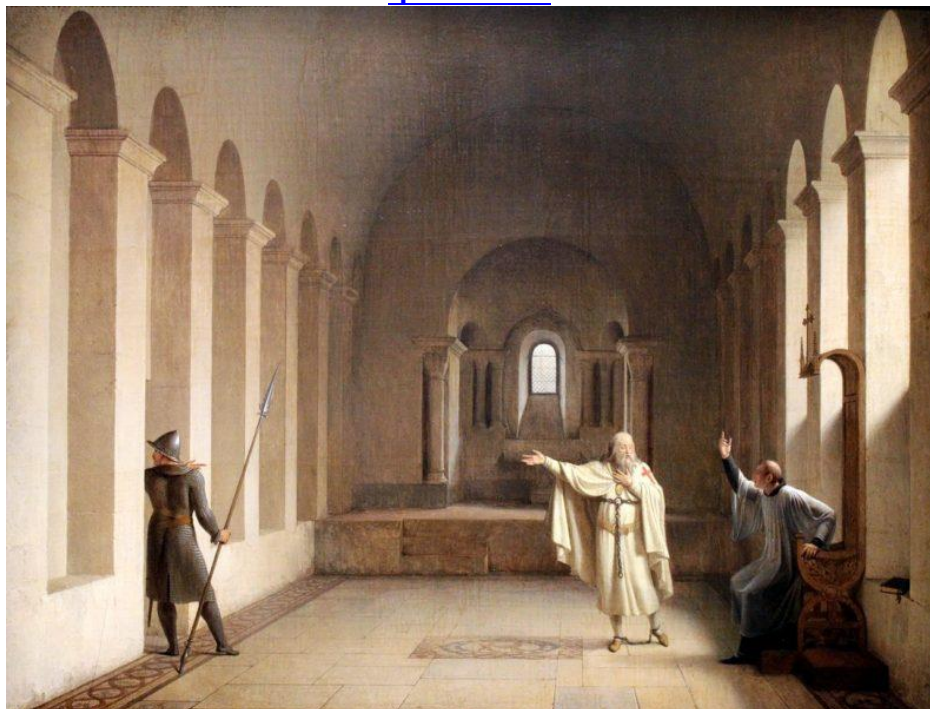
A Templomos Rendet azóta övezik legendák, amióta egyre növekvő hatalomra tett szert Európában

2022. március 18-án történt hétszázötven év, hogy az utolsó nagymesterük, Jacques de Molay máglyahalált halt. Az átka pedig megfogant hóhérain – vagy mégsem?

Több mint hét évszázada lépett máglyára a templomosok 23., egyben utolsó nagymestere, Jacques de Molay.

Ki volt a 23. nagymester, Jacques de Molay?

A valószínűleg francia földön született szerzetest, Jacques de Molayt Akkó várának eleste után, 1292-ben választották meg a Szentföldről kiszoruló rend élére. A belső reformokat is sürgető nagymester támogatókat keresett a keresztes háborúk újrakezdéséhez, próbálta megszerezni a mongolok, valamint több európai uralkodó segítségét.

Jacques de Molay, a Templomosok utolsó, 23. nagymestere

Terve előbb az volt, hogy saját templomos államot hoz létre, majd ennek kútba esése után mongol segítséggel akart visszatérni az elveszett Szentföldre. Molay 1306-ban utazott Franciaországba, az avignoni V. Kelemen pápa hívására, aki felvetette az Ispotályosok és a Templomosok egyesítésének tervét.

De Molay nagymesteri évei

Akko 1291-es elestét követően az európaiak Ciprus szigetére húzódtak vissza, Ciprus lett az egyre fogyó Jeruzsálemi Királyság főhadiszállása. 1291. őszén a rend egy gyűlésén felszólalva javasolta a rend megreformálását, valamint magát ajánlotta leendő nagymesterül. 1292-ben az előző Nagymester elhunyt, és mivel egyetlen komoly ellenfele sem volt, de Molay került megválasztásra.

1293 tavaszán Molay új célt tűzött ki maga elé, a Szentföld visszahódítását, ehhez előtte azonban kapcsolatokat épített ki Európa uralkodóival. Elsődleges célja Ciprus és a rend megerősítése volt, csak ez után kerülhetett napirendre egy esetleges támadó hadjárat.

Akkó ostroma

1299 és 1303 között Molay annak szentelte idejét, hogy a mamlúkok ellen új hadjáratot szervezzon, a terv az volt, hogy a keresztény lovagrendek a ciprusi királlyal, valamint a ciprusi arisztokráciával együttműködve, esetlegesen a mongolokat is bevonva megtörjék a mamlúkok uralmát és bevegyék a szíriai Tortozal városát.

Az idők során többször került kilátásba egy esetleges frank-mongol szövetség, de ez alól a mongolok minduntalan kihátráltak. 1299-ben a mongol sereg megtámadta Szíriát kezdeti sikereket érve el, mely felbátorította Molayt, és 16 flottából álló hajóhadával II. Henrik ciprusi király vezetése alatt megszállták az egyiptomi-szír partszakaszt, de komolyabb eredmény nélkül kellett visszatérniük Ciprusra.

1302-ben elesett a keresztések utolsó partközeli állása, Raud, ezután Molay belátta csupán egy jól felszerelt ütőképes hadsereggel, egy kereszties hadjárattal érhet el sikereket.

Hugues de Payns mellett ő a legismertebb templomos lovag, Nagymesterként a célja az volt, hogy megreformálja a Templomos lovagrendet, hogy az képes legyen megbirkózni a Szentföldön végbement változásokkal. Európában csökkent a kereszties háborúk támogatottsága, valamint bizonyos háttérben mozgó erők a rend feloszlataán és annak vagyonának megszerzésén munkálkodtak.

Jacques de Molay emléktáblája

Bár ennek sem volt túl sok realitása, a nagypolitika és a kapzsiság közbeszólt. Az előzetes tárgyalások során szóba kerültek bizonyos vádak, melyekkel egy rendből kilépett férfi vádolta a rendet, – eretnokség, szodómia, pogány szertartások, istenkáromlás – de ezek alól Molay tisztázta a rendjét. Ennek ellenére 1307 során egy pápai bulla alapján mégis megindult a rend felszámolásával véget érő per.

A Templomosok elleni vádak háttere: adósság

V. Kelemen pápa 1307-es kezdeményezésére különböző rettenetes és minden bizonnyal nagyrészt koholt vádak (egyebek mellett eretnokség, istenkáromlás, szodómia) alapján per indult a rend ellen. Molayt ötezer testvérével együtt fogták le Franciaországban, majd 1312-ben a pápa a rend felosztatását is kimondta. Az eljárásban nagy része volt IV. (Szép) Fülöp francia királynak (ur. 1285-1314), aki nagy befolyással bírt V. Kelemenre.

A Templomosok elleni per

Az események mögött már a kortársak is felfedezni vélték a francia király árnyékát, aki Anglia ellen viselt háborúi miatt úszott az adósságokban – legnagyobb hitelezője pedig „véletlenül” a dúsgazdag templomos rend volt. Templomosok ugyanis két évszázados fennállásuk alatt (1119-ben alakultak meg) a katonáskodás mellett a pénzügyek terén is szép eredményeket értek el, szabályos bankrendszert tartottak fenn Európában, kezük alatt mérhetetlen vagyon halmozódott fel.

Ez okozta aztán a vesztüket.

A Templomosok elleni per

1307. október 13-án Franciaországban elrendelték valamennyi lovag elfogását, megkezdődött a per, mely során a kínzásokkal szóra bírt foglyok természetesen

bármit bevallottak. Európát felkavaró botrány tört ki, egy hónappal később a pápa már valamennyi európai uralkodótól követelte a rend tagjainak bebörtönzését. A Templomos Lovagrendet 1312-ben oszlatták fel hivatalosan, vagyonát az Ispotályosok kapták meg.

De Molay letartóztatása és máglyahalála

Az eretneknek nyilvánított Jacques de Molay-t 1314 tavaszán (március 18.) máglyahalálra ítélték a kínzásokkal kicsikart vallomások alapján. A templomosokról szóló történetek hatással voltak a kora újkori szabadkőművességre is.

De Molay letartóztatása és máglyahalála

A per során kicsikart vallomások alapján, és a rend zártságából eredő misztikum miatt számos legenda született állítólagos tevékenységükről. A templomosokról szóló legendák hatással voltak a kora újkori szabadkőművességre is, állítólagos elrejtett kincsüket pedig a mai napig keresik kalandorok szerte a világban.

A Templomosok átka – valóban hatott?

A krónikás feljegyezte Jacques de Molay átkát, mely így szólt:

Pape Clément !... Chevalier Guillaume !... Roi Philippe !... Avant un an, je vous cite à paraître au tribunal de Dieu pour y recevoir votre juste jugement ! Maudits ! Maudits ! Maudits ! Tous maudits jusqu'à la treizième génération de vos races !

(Kelemen pápa! ... Chevalier Guillaume! ... Fülöp király! Egy év múlva megidézem Önöket, hogy jelenjenek meg az Isten udvarában, hogy megkapják az igaz ítéletet! Átok! Átok! Átok! Legyen átkozott a fajtájuk a tizenharmadik nemzedékig!)

Persze valószínűleg bárki átkozódna ha máglyára küldik kínhalált halni... ám Jacques de Molay tudhatott valamit.

Szép Fülöp 1314-ben egy már "jól bevált" vadászbalesetben halt meg. Az átok 13 íziglen szólt, gyorsan nézzük néhányat az utódok közül. Közvetlen utódja X. Lajos, aki mindösszesen 27 évet élt (1289-1316), apjától egy lázongó és adókkal súlytott országot örökölt, melynek mindösszesen 1 évig ült a trónján.

Utódja I. János, aki tisztázatlan körülmények között, de mindössze 5 napig élt.

V. (Hosszú) Fülöp(1291-1322) követte őt a trónon, aki uralkodásának 6 éve alatt még mindig nem tudja a káoszból kikormányozni az országot, folyamatosak a lázadások, fokozódik a szegénység és éhínség, járványok pusztítanak. 1322-ben maga is betegség áldozata lesz, vérhasban és lázbetegségben szenved, 5 hónap múlva meghal.

A következő uralkodó IV. (Szép) Károly, aki kicsit kusza fonalakkal kapcsolódott a trónhoz, nem egyenesági leszármazott, és hogy a sorsa kövesse őt is, fiú gyermeke nem lévén, ellenben 3 házassága is volt, az egyik legfontosabb ténykedése a hatalmának megszilárdítása volt. Nyitott az angol udvar felé, melynek halálát követően a 100 éves háború kirobbanása volt a következmény.

VI. Fülöp az eddigiekhez képest rekord időt volt trónon, 1328-1350-ig, nevéhez leginkább a 100 éves háború és francia veresége, valamint a nagy pestisjárány fűzhető. Feleségeitől számos gyermeke született, ám mindössze 3 élte meg a felnőtt kort, minden más utódja csecsemőként, vagy kisgyermekkorban elhunyt.

A másik két résztvevő sorsa is rövid úton halál lett

V. Kelemen pápa szűk egy hónappal élte túl a nagymesterek halálát, április 20-án még abban az évben őt is utolérte a végzete.

Guillaume de Nogaret a király pecsétőrzője és a templomosok elleni per vezetője, akiről biztos állítható, hogy leleményességének és rendkívüli kreativitásának hatására sok lovag vallotta be az általa felhozott vádakát. Röviddel a nagymester máglyahalála után megmérgezték... a dolog annyiban sántít, hogy Nogaret nem 1314-ben hanem még a nagymesterek kivégzése előtt, már 1313-ban meggyilkolták.

A valószínűbb verzió szerint nem Nogaret, hanem Marginy lett megátkozva, ám ez mit sem változtat a dolgon, őt ugyanis szűk egy évre a kivégzés után X. Lajos előbb sikkasztás vádjával perbe fogta és száműzte, majd boszorkányság vádjával végül elítélték és 1315-ben felakasztották.

A rendet övező legendák és rejtélyek

A templomosok sorsa az évszázadok során számos legendát és rejtélyt ihletett. Egyesek úgy vélik, hogy titkos tudás és ereklék birtokában voltak, mint például a Szent Grál, a frigyláda vagy a torinói [lepel](#). Egyesek azt is állítják, hogy Skóciába, Portugáliába vagy Amerikába szöktek, és ott különböző nevek alatt folytatták [tevékenységüket](#). Egyesek még a [szabadkőművességgel](#), a [rózsakeresztesekkel](#) vagy az [okkultizmussal](#) is kapcsolatba hozzák [őket](#).

Kétféle félelem: triszkaidekafóbia és paraszkenédekatriafóbia

A görög eredetű triszkaidekafóbia a tizenhárom számtól való félelemre utal. A kifejezés a görög τρισκαϊδεκα (tizenhárom) és a φόβος (félelem) szavak

összevonásából ered. A paraszkenédekatriafóbia ezzel szemben a péntek 13.-tól (Παρασκευή, paraszkené = péntek, δεκατρείς dekatreiz = tizenharmadik) való félelmet jelenti.

Miért kezelik a babonás hagyományok a fekete macskákat szerencsétlennek?

A fekete macskákat a történelem során számos kultúrában a balszerencséével, a gonosszággal és a boszorkánysággal hozták összefüggésbe.

A fekete macskákkal kapcsolatos negatív asszociációk

Ezen asszociációk egy része sötét színükből eredhet, amely félelmet és titokzatosságot idéz. Egyesek az éjszakai szokásaikból is eredhetnek, amelyek miatt titokzatosnak és baljóslatúnak tűnnek. Egyeseket a macskákat a pogányság vagy az ördögimádat jelképeként elítélő vallási hiedelmek is [befolyásolhatnak](#).

A fekete macskák üldözése és babonája

E negatív asszociációk miatt a fekete macskákat az idők során sokan üldözték és féltek tőlük. A középkori Európában a fekete macskákat gyakran megölték a boszorkánysággal vagy eretnekséggel vádolt emberekkel együtt.

Egyes helyeken természeti katasztrófák vagy járványok bűnbakjaként is használták őket. Egyes babonák szerint, ha valaki fekete macskát lát az útját keresztezni vagy a házába belépni, azt a balszerencse vagy a közelgő végzet jelének [tekintik](#).

Miért kezelik a babonás hagyományok a fekete macskákat szerencsétlennek?

A fekete macskák pozitív aspektusai

A fekete macskákat azonban nem minden kultúra és hagyomány tekinti szerencsétlennek vagy rosszindulatúnak. Sőt, egyesek szerencsét hozó vagy jóindulatú állatoknak tekintik őket.

Az ókori Egyiptomban például a fekete macskákat szent lényekként tisztelték, amelyek Bastethez, az otthon, a termékenység és a védelem istennőjéhez [hasonlítottak](#). Japánban és Nagy-Britanniában a fekete macskákat a szerencse és a jólét [jelképének](#) tekintik.

Mi a kapcsolat a babiloni misztériumok és a péntek 13 között?

A péntek 13. és a babiloni misztériumok közötti egyik lehetséges kapcsolat maga a 13-as szám. A babilóniaiak az elsők között fejlesztettek ki egy kifinomult csillagászati és asztrológiai rendszert, amely a Nap, a Hold, a bolygók és a csillagok mozgásának megfigyelésén alapult.

A 13-as szám és a holdnaptár

A szoláris kalendárium mellett holdnaptárt is használtak, amely az évet 12, egy holdciklusnak megfelelő, 29 vagy 30 napos hónapra osztotta. Ez a naptár azonban nem volt tökéletesen összehangolva a napévvel, amely körülbelül 365 napos. Ennek az eltérésnek a kijavítására a babilóniaiak időnként egy plusz hónapot, úgynevezett második adart adtak hozzá a naptárukhoz. Ez azt jelentette, hogy egyes években 12 hónap helyett 13 hónap volt.

A 13-as számot ezért a babiloni rendszerben a szabálytalansággal és a kiegyensúlyozatlansággal hozták összefüggésbe. Azért is tartották szerencsétlennek, mert eggyel több volt, mint a 12, amely a teljességet és harmóniát jelképező szent szám [volt](#). A babilóniaiak panteonjában 12 főisten volt, az általuk kidolgozott [asztrológia](#) 12 állatövi jeggyel dolgozott, 12 hónap volt egy évben, stb. Ha ehhez a tökéletes számhoz még egyet hozzáadnának, az megzavarná a kozmikus rendet és káoszt idézne elő – és így a 13 hónapos éveket is balszerencsésnek tartották.

A pénteki nap és Istár istennő

Egy másik lehetséges kapcsolat a péntek 13. és a babiloni misztériumok között a pénteki nap maga. A péntek germán neve (Freitag/friday, stb.) Friggről, a szerelem és a termékenység északi istennőjéről kapta a nevét, akit a bölcsességgel és a mágiával is kapcsolatba hoztak. Frigget

gyakran [azonosították](#) Vénusszal, a szerelem és a szépség római istennőjével, aki viszont [Ishtár](#), a szerelem, a háború és a szexualitás babiloni istennőjének latin változata.

Istár a babiloni panteon egyik legerősebb és legbefolyásosabb istensége volt. Úgy tisztelték, mint az ég és a föld királynőjét, az élet és a halál forrását, valamint a szerelem és a háború pártfogóját. Kiszámíthatatlanságáról és változékonyságáról is ismert volt, mivel hangulatától függően áldást vagy átkot tudott osztani híveire. Gyakran ábrázták gyönyörű, szárnyas nőként, aki oroszlánt vagy galambot tart a kezében.

Isztár bonyolult kapcsolatban állt más istenekkel, különösen szeretőjével, Tammuzzal, a növényzet és a termékenység istenével. Egy mítosz szerint Istár leszállt az alvilágba, hogy meglátogassa nővérét, Ereskigált, a halál istennőjét. Hét kapun kellett áthaladnia, és mindegyiknél le kellett vennie egy-egy ruhadarabot vagy ékszert. Amikor elérte Ereshkigal trónját, meztelen és erőtlén volt, Ereshkigal pedig megölte és felakasztotta egy kampóra. Ennek következtében a földön minden élet elsorvadt és elpusztult.

Tammuz gyászolta Ishtart, és követte őt az alvilágba, hogy megmentse. Ea, a bölcsesség és a mágia istene segítségével Ishtar újjáéledt, és visszatérhetett a földre, de csak azzal a feltétellel, hogy minden évben hat hónapig helyet cserél Tammuzzal. Ez a mítosz magyarázta az évszakok és a vegetáció körforgását az ókori Mezopotámiában.

A pénteki napot ezért Istár kettős természetével hozták összefüggésbe, [mint](#) a szerelem és a háború, az élet és a halál istennője. Azért is tartották szerencsétlennek, mert ez volt az a nap, amikor Ishtar leszállt az alvilágba, vagy visszatért onnan, és ezzel zavart okozott a természetben és az emberi ügyekben.

Tényleg balszerencsét okoz a fekete macska?

Ennek a megválaszolása egy hosszabb cikket érdemel, amire sor kerül majd a későbbiekben. Most csak annyit írunk, hogy a válasz attól függ, hiszel-e a

|. oldal 21

szerencsében, az előjelekben, és ha igen, akkor a macska jobbról balra, vagy balról jobbra ment át előtted, esetleg mögötted? A titok nyitja az, hogy...

A fekete macskák balszerencsével való társítása évezredekre nyúlik vissza, gyökerei az ókori mezopotámiai hiedelmekben találhatók. E babona eredetének megértéséhez szükséges a mezopotámiai ómenek, azok értelmezései, valamint az ősi varázslatok fennmaradásának vizsgálata.

Mezopotámiai ómenek és értelmezéseik

Az ókori Mezopotámiában az ómeneket az istenek üzeneteinek tekintették, amelyeket a természeti jelenségek gondos megfigyelésével fejtettek meg. E jelek betekintést nyújtottak a jövő eseményeibe és az isteni szándékokba.

Az irányok szerepe az ómenekben

A mezopotámiaiak szimbolikus jelentéseket társítottak a főbb irányokhoz, amelyek befolyásolták az ómenek értelmezését.

- **Pozitív irányok (+1).** Előre, felfelé és jobbra szerencsésnek számítottak.
- **Negatív irányok (-1).** Hátra, lefelé és balra baljósnek tekintették.

Ez az irányjelképrendszer olyan keretet hozott létre, ahol az események természete és eredete meghatározta azok kimenetelét.

- **Pozitív a pozitívból.** Egy kedvező esemény pozitív irányból jó szerencsét eredményezett ($+1 * +1 = +1$).
- **Negatív a negatívból.** Egy kedvezőtlen esemény negatív irányból szintén pozitív kimenetelt hozott, mivel úgy vélték, hogy két negatív kioltja egymást ($-1 * -1 = +1$).

- **Pozitív a negatívból vagy negatív a pozitívból.** Amikor egy esemény természete és iránya nem egyezett, azt szerencsétlennek tartották (+1 * -1 vagy -1 * +1 = -1).

Ez a matematikai megközelítés az ómenek értelmezésében tükrözi a mezopotámiaiak azon törekvését, hogy rendszerezzék és racionalizálják az istenektől érzékelt üzeneteket.

Az ómenek alkalmazása a társadalomban

Az ómenek döntő szerepet játszottak a döntéshozatalban, különösen az állam és uralkodói számára. Az égi jelenségeket, mint például a napfogyatkozásokat és a bolygók mozgását, gondosan feljegyezték és értelmezték, hogy megjósolják a háborúval, mezőgazdasággal és kormányzással kapcsolatos eseményeket. Például bizonyos égitestek megjelenését meghatározott irányokban kedvező vagy kedvezőtlen jelekként értelmezték, amelyek befolyásolták az állami intézkedéseket.

Az ősi varázslatok fennmaradása és hatásuk

Az ókori Mezopotámia mágikus gyakorlatai maradandó örökséget hagytak, bizonyos elemeik a mai babonákban is fennmaradtak.

A varázslatok megőrzése és továbbadása

A mezopotámiai mágia rituálékat, varázsigéket és amulettek használatát foglalta magában, hogy elhárítsák a gonoszt és vonzzák a jó szerencsét. Ezeket a gyakorlatokat agyagtáblákra jegyezték fel, és generációkon keresztül adták tovább. E hagyományok folytonossága megfigyelhető a későbbi kultúrákban, ahol hasonló varázslatok és rituálék jelennek meg, jelezve a mágikus tudás időbeli átadását.

Hatásuk a modern babonákra

Az irányok szerencsés voltának koncepciója és az állatok ómenként való értelmezése számos kultúrát áthatott. A fekete macskát például különböző

társadalmakban eltérően értelmezték—néha a balszerencse hírnökeként, máskor a jó szerencse szimbólumaként. Ezek az eltérő értelmezések visszavezethetők az ókori hiedelmekhez az ómenekről és az irányjelképrendszer jelentőségéről.

A lényeg, hogy a macskák nem okoznak balszerencsét. Jobban tenné mindenki, főként a macskák miatt, ha elfelejtené ezt az ősi babonáságot *is*.

Forrás: rubicon.hu, index.hu, mitoszokeslegendak, jakd.hu, pontosította és kiegészítette: Astraios

“Directionality and Geography in Mesopotamian Astral Omens” by Maria Mateus: https://www.academia.edu/3795978/Directionality_and_Geography_in_Mesopotamian_Astral_Omens

“LEFT/RIGHT SYMBOLISM IN MESOPOTAMIAN DIVINATION” by Ann K. Guinan: https://www.academia.edu/37884026/LEFTIRIGHT_SYMBOLISM_IN_MESOPOTAMIAN_DIVINATION

“Why Black Cats Are Associated With Halloween and Bad Luck” by Becky Little: <https://www.history.com/news/black-cats-superstitions>

“The Mystique of Black Cats: History and Superstitions”: <https://critterculture.com/cats/the-mystique-of-black-cats-history-and-superstitions/>

“Science and Superstition: Interpretation of Signs in the Ancient World”: <https://isac.uchicago.edu/research/symposia/science-and-superstition-interpretation-signs-ancient-world>